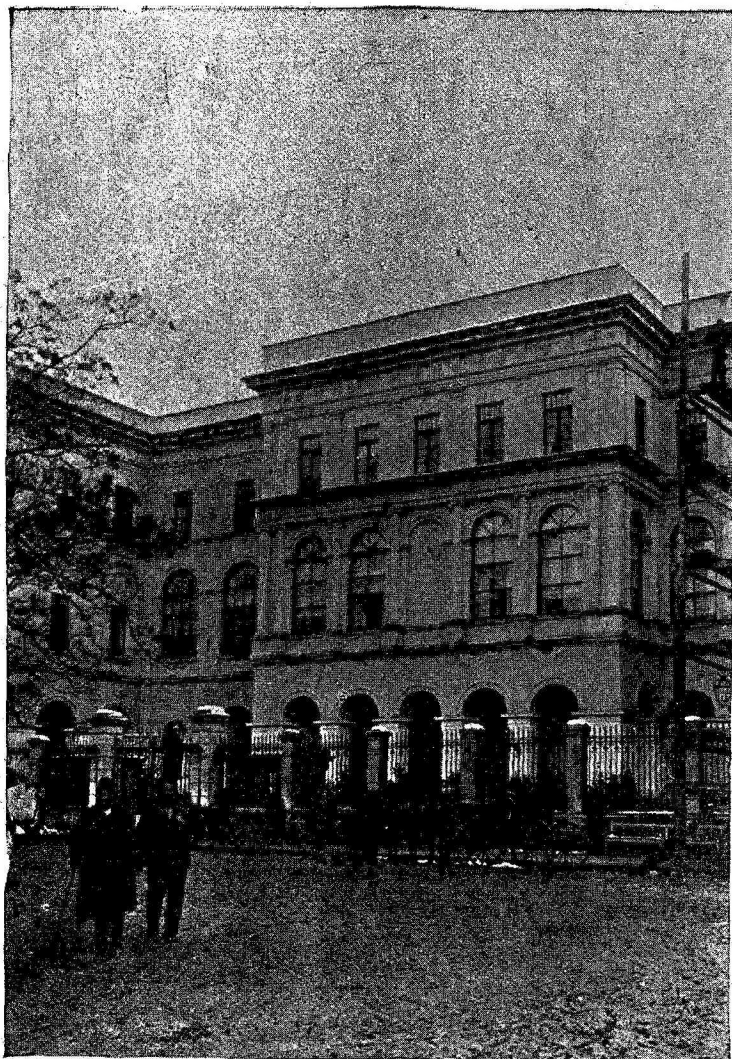

Ἡ Τουρκικὴ Βουλὴ

(Ἐξωτερικὴ ἀποψὲς τοῦ κτιρίου).

★ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΤΟΥ ΙΗ'. ΑΙΩΝΟΣ ★

CARLE VANLOO*)

Ἡ Καρολίνα Βανλόου ὑπῆρξε τὸ προσφιλέστερον ἔργον τοῦ Κάρλ Βανλόου. Θεῖα εἰκὼν ἀποπτᾶσα ὥπως πλουτίσῃ τὴν πινακοθήκην τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ ζωγράφος ἐνυμφεῖται τὴν περίφημον Αἰκατερίνην Σομί, τὴν ἐπονομαζομένην Φιλομήλαν τῆς Ἰταλίας. Ὁ Βανλόου ἀπέκτησε μίαν κόρην καὶ δύο υἱούς· ἡ κόρη ἦτο ἀνταξίικ εἰκὼν τῆς μητρὸς τῆς, ὠραιότερα, χαριεύτερα, ἀξιολατρευτοτέρα, ὥχρ' ὑπο τὴν μελανὴν κόμην τῆς ἔφηνε νὰ διαφεύγῃ ἀπὸ τοὺς κυκνοὺς, ὡς ὁ οὐρανὸς τῆς Ἰταλίας, ὀφθαλμούς τῆς ἀγγελικὸν καὶ γοητευτικὸν βλέμμα, ἡ δὲ φωνὴ τῆς ἀπη-

χοῦσα εἰς τὴν καρδίαν ἐφαίνετο πλασθεῖσα νὰ ψάλλῃ μᾶλλον ἢ νὰ ὀμιλῇ. «ὦ Ραφαήλ! Ραφαήλ!» ἐκραύγαζεν ὁ Βανλόου, θεωρῶν τὴν κόρην του. Ὅταν ὁ καλλιτέχνης ἔπαυε νὰ τὴν θεωρῇ, τὴν παρετρίεῃ ὁ πατήρ. Ὁ Ραφαήλ εἶναι μέγας διδάσκαλος, ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλύτερος. Ὁ Κάρλ Βανλόου ἐπόθει νὰ εἶχε ἐνωρίτερον πρὸ αὐτοῦ τοιοῦτον ἀριστοτέχνην. Ἡ Καρολίνα Βανλόου εἶχεν εἰς τὴν ὠραίων μορφὴν τῆς φωτίζουσιν τινα, τὴ θεῖον ἐκείνην σπινθηροβόλημα, ὅπερ εἶναι τὸ προκαίσθημα τοῦ θανάτου. Ἡ θεία τῆς προὐκάλει μελαγχολίαν, ὅπως αἱ νεκρικαὶ ἐκείναι ὀπτασίαι, αἵτινες μὲς καλύπτουσι διὰ τῶν μοιραίων σκιῶν των.

*) Τέλος.